

חולין פרק ב השוחט דף לט

לפיגול וריש לקיש אומר שכשרים משום שלא הקיש לפיגול. ר' יוסי למד שאין מחשבת בעלים פוסלת בחולין ק"ו ממחשבת פיגול בקדשים, ואמר 'ומה בקדשים שהמחשבה פוסלת ק"ו בחולין שאין המחשבה פוסלת' הגמ' הבינה שכוונתו שבקדשים מחשבה פוסלת מעבודה לעבודה ואפילו במחשבת שלא לשמה בחטאת ובחולין כגון שחיטה לשם ע"ז אין מחשבה פוסלת מעבודה לעבודה, ר' יוחנן מסביר שבחולין מחשבה פוסלת מעבודה לעבודה וכוונת ר"י ללמוד ק"ו שבקדשים מחשבה פוסלת בד' עבודות שחיטה, קבלה, הולכה והזאה ובל אופן אין מחשבת הבעלים פוסלת ק"ו חולין שמחשבה פוסלת רק בשחיטה וזריקה.

בברייתא כתוב שאם שחט סתם ואחר כך חשב לזרוק את הדם לע"ז לא הכריעו חכמים לא לאיסור ולא להיתר, הגמ' שייתכן שת"ק התיר רק במקרה שלא שמענו בפירוש שרוצה לזרוק לע"ז וייתכן שר"א אסר רק בשוחט לעכו"ם אבל יהודי ששחט אין סתם מחשבתו לע"ז, והסבירה הגמ' שהסיבה שלא התירו משום כבודו של רשב"ג שאמר שאדם שראה שחברו מזכה לו את נכסיו ושתק ואח"כ אמר שלא רוצה את המתנה הוכיח סופו על תחילתו ולא קנה וכמו כן יש לחשוש שהוכיח סופו על תחילתו ששחט לשם ע"ז.

להלכה פסק שמואל כר' יוסי שאין מחשבת הבעלים פוסלת וכן פסק ר' יוסף למעשה.

השוחט בהמה לשם עבודה זרה אסורה בהנאה שכתוב "ויצמדו לבעל פעור ויאכלו זבחי מתים" להקיש ע"ז למת שאסור בהנאה. השוחט בהמה לצורך עובד כוכבים ת"ק אומר ששחיטתו כשרה, ר"א אומר שאפילו אם חלק העכו"ם בבהמה קטן שחיטתו פסולה משום שסתם מחשבת עכו"ם היא לשם עבודה זרה אבל במקרה שהעכו"ם נתן מטבע בשביל מעט בשר אם יכול הישראל להחזיר לו את המטבע מותר לשחוט ולהביא לגוי בשר משום שלא מתכוון בשחיטה לשם הגוי, ר' יוסי אמר שכשרה שאם בקדשים אין מחשבת הבעלים פוסלת בוודאי בחולין אין מחשבת הבעלים פוסלת.

לעניין קדשים סוברים ת"ק ור"א סוברים שמחשבת הבעלים פוסלת את הקרבן שכתוב במחשבת פיגול "המקריב אותו לא יחשב" וכתוב בבעלים "והקריב המקריב את קרבנו". ואפשר לומר שנחלקו במקרה שלא שמעו מה דעת העכו"ם האם סתם מחשבתו לע"ז או לא. ואפשר לומר שנחלקו אפילו אם שמעו שהעכו"ם חושב לע"ז האם לומדים חולין מקדשים שפוסלת מחשבת הבעלים או לא. דעת ר' יוסי שאפילו בקדשים ואפילו אם יודעים שהבעלים חשב מחשבת פיגול כשר משום שהלשון 'המקריב' הכוונה לשוחט ולא לבעלים.

החושב בזמן שחיטת קרבן לזרוק את דמו חוץ לזמנו נחשב לפיגול, ונחלקו האם לומדים מפיגול לשאר פסולים שמפגלים מעבודה לעבודה, החושב בזמן שחיטת בהמה לזרוק את דמה לעבודה זרה וכן השוחט חטאת וחושב לזרוק את דמה שלא לשמה ר' יוחנן אומר שפסולים משום שהקיש איסור ע"ז ופסול שלא לשמה